

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôia acést'a ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tôte dillele.

Pretiuu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre 1/2 de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu,
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tôte siodenicole si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redatiunea direginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tace timbrale.

Taber'a Dictatorului providentialu.

Colo pre la Miedhi'a,
Unde-e mintea cu coci'a,
Intr'o rōbă de prostia
Siede si-o filosofia,
Si-apoi *Trapsi'a* si *Chitianu*
D'in prostia ieu de-unu banu . . . !

Dimitrieviciu sormanulu
Cu *Denescu* serg anulu
Prindu pre *Tiepeniagu* de pèru
Si-i dîcu să li fia veru,
Veru de cruce *Babesiescu*,
Si cu *Gram'a* se 'nsotiescu.

Andronicu si *Popovicu*
Vendu la brânza duoi voinici,
Iacobescu protopopu
Cu *Ionu* brânza ieu de-unu zlotu,
Care brânza pentru cina
Pep'a li-o 'nveli 'n „Albina.“

Popovicu, *Bogovicu*,
Se joru că-su duoi pricolici,
Er' *Horescū* s' *Versanu*,
Mihedîanu si *Orsiovanu*,
Toti la *Ghen'a* 'n primaria
Protestau beti de rachia . . . !

Dar' apoi *M. Popovicu*
Si *Grozavu* prostulovicu,
Bucataru badea *Tutu*,
Duoi negiobi ca si-unu butucu,
Cu *Popescu Pleviciovitia*
Sberu ca si o pilaritia . . . !

Bravo! tabera vestita.
Toti cu mintea necioplita,
Pentru *Babesiu* capitanu
Luati toti larfa de tiganu, —
Că la noi scimu că-o să fia
Risu grozavu de-asiē prostia . . . !

Vasiesu P.

Suveniri de caletoria.

II.

Tiér'a lui *Popu-János*. Capital'a Polo-
jeniloru. Lun'a bachanaleloru, a 7 di
dupa ospetiulu brasiovenescu.

Dómne d-dieutiule! de multu nu ti-am scrisu nemic'a
bade „Gur'a Satului“ pentru concetatiunii dtale. Sciu că te
ai saturatu de acceptatu; si te vei fi miratu cumu am po-
tutu tacē asiē multu. Eh bien! acum voiu să-ti respundu,
să-ti impartasiescu o multîme de lucruri totu „providentiali;“
dar' te rogu lasa-me numai pre incetulu, nu me luă de gu-
loru, că-su cam confusu si tarbacitu de capu, ca toti cei ce
se potienescu de beuturi bune si indulcite pre la ospetie.

Să mi incepu dara pre incetulu suvenirile de capetu
cu ajutoriulu ministriloru provedintiei d'in Pest'a si a netreb-
niciloru mucenici d'in Lugosiu si Orade; să potu esī pana
in capetu bine si curatu, ca aurulu strecuratu, cu sufletulu
nepetatu, ca „marele si neobositulu“ *Babesiu* d'in delegatiuni
si sînóde.

O! d-dieule, tiucutiū gur'a! de ai sci tu bade „Gur'a
Satului,“ că ce viétia am mai dusu de atunci pr'in paradi-
sulu Chinei. Dieu, mi lipsescu cuvintele, ma neci in lecsi-
conulu lui *Cattarigu* nu le aflu; apoi si candu le asiū află,
totu nu ti-asiū potē descriē intru unu stilu poeticu cumu
asiū dorī pentrucă . . . -su cam tarbacitu, vream a dîce
cam ametitu de capu, inse nu pentru lectur'a cea mare. . .
ti-oiu spune indata de ce. . .

In o séra candu-mi petreceam mai bine, unu servito-
riu, séu vorbindu pre romanescu — unu inasiu-mi aduce
o carte. Adres'a eră: Pré maritalui, stralucitului si neobo-
sitului domnu, Magnificentiei Sale *Eremitulū lumci* alias
Pintea viteazulu, mare literatu si diurnalistu romanu, able-
gatu dîetale, asesore consistoriale, ablegatu la siepte sînóde

de ritulu gr. or. ortodocsu, marele aperatoriu alu ortodoxiei, etc. etc. etc. . . . cu profunda plecatiune in Pensîonopole, Chin'a.

Mai tremurai de bucuria la priimirea acestei clasice scrisori, nu intru atatu pentru aceste frumôse *titulusiuri* frumôse, cã-ci vi-am spus altadata cã-su cam republicanu ala Andrásy, si cari altecumu vorbindu cu modesti'a indatinata le si meritezu, — tremurai de bucuria, pentru-cã ast'a fû prim'a scrisore (carte) romanésca ce o primii in Chin'a. Abiã o potui desfãce de bucuria si . . . dar' sã ti-o impartasiescu intrêga cã-ci e fôrte interesante; ausculta: „*Magnificentissime dle Pinteã Viteazulu!*“

Decandu ne ai lasatu si ai plecatu pr'in lumea larga, lumea pre la noi s'a intorsu cu fundu 'n susu. Scii cã lumea ast'a e rotunda ca o frigare si lunga ca unu globu. Erã odata tempuri, candu romanii se luptau contr'a unguriloru (pardon! huniloru), candu nesce demagogi fanatici si smintiti in capatîna se luptara chiaru si cu arme de lemn si de otielu contra unguriloru. In 1848. nesce ômeni cu greulusiu in capu ca *Barnutiũ, Baritiũ, Siulutiũ*, si mai scie hantatarulu cãti lunatici, facura pre bietulu poporu prostu de a se adunã la Blasiu, ma cei mai multu si pre proslavitulu nostru parinte ortodoxu *Siagun'a-lu 'nebumira*. Astadi credu cã Escelenti'a Sa n'aru mai face acea prostia. .

La Blasiu in locu de a intinde o mеса incarcata cu totu felulu de bucate si beuturi alese, la cari sã se ôspete, sã se imbratiosieze, sã se sarute cu fratii unguni, si sã intinda o hora mundra de uniune cu tiéra lai Arpadu, in locu de a proclamã intre éljenusiuri o fericire ca in sînnulu lui Avramu . . . i-au pusu dr. . . de a facutu contrariulu. . Ma dupa aceea nesce copii ca *Iancu, Azente, Balintu, Groz'a, Buteanu* s. a. au cutediãtu a se opune si atotu-poterniculu *Kossuth*.

Dar' acea era smintita a trecut. Si lauda ceriului cã acei smintiti s'au impucînatu. Pre acesti remasi i-omu regulã noi. N'omu mai lasã sã pôrte ei lumea de nasu. Noi dôra vremu pace cu scumpii nostrii frati cu pintini. . Si acés'ta pace, am buna sperantia in geniurile nôstre universali, ce-si au cuibulu cu deosebire la noi, o vomu si promovã. Inceputulu s'a facutu. . . Sã traiésca ddiu!!!. Acum cinstite Pinteã s'a intorsu éra lumea cea buna: lumea alba. . . Multumita spiritului de bere si vinarsu, ce s'a scoboritu preste romanii si li-a datu minte. Ei luminati au venitu odata la convingere cã dieu numai sub domnirea poterniciloru d'in Pest'a potu sã traiésca. Romanii déca voru sã intre in imperati'a fericirei si bucuriei in sînnulu lui Avramu, Iacobu si Moise, tréba sã róge pre intieptii unguni, sã-i domnésca, si sã-i stapanésca. Noi numai sub imperati'a ungunésca potemu vedè faciea lui ddiu, care inca e ungunu.

De aceea Proslavite Pinte! noi renumitii trocari d'in Brasieiu in contielegere cu santii parinti si mucenici d'in resiedinti'a ortodoxiei si cu Boi-lilieci delã Trimbiti'a carpaçiloru ne-amu otaritu cu trupu si sufletu, de a arangiã la o bute de vinu marmanziu si la unu butoiu de curechiu acru, o serbatóre cãtu se pôte de pompósa, decãtu care nu a mai fostu in lume. . . Vomu maneã d'in unu blidu si vomu bé dein unu poharu cu stapanii nostrii armeni si secui. . . Dómne ce fericire rara! . . La acés'ta stralucita serbatóre avemu onóre e te invitã cu tóta cinstea si omeni'a.

Magnificenti'a Ta te-ai plansu deunadi in „Gura Satulu!“ contr'a unguriloru, inse dieu fara dreptate. Neci angerii d'in ceriuri nu-su mai bunii si mai nasdravenii ca ungunii nostri. O! de ai scii! Credemu inse a te convinge, déca ne vei onorã cu cinsti'a facie la unu paharu de beutura si mai multa voia buna. Te asceptamu cu brãciele deschise si pliu de dragostea omenésca. . . Cu profunda plecatiune.

In numele tuturor trocariloru si copiiloru
lui Hasmedeu d'in Brasieiu.

Burta-verde, m. p.“

Bucuri'a mea la cetirea acestei scrisori nu aveã margi. Incepui a sarì si jocã de a lungulu casei. Cu unu cuventu neci Pap'a nu s'a potutu bucurã mai tare la priimirea diplomei de semi-ddieu. . . „Me ducu! . . me ducu! . . la Brasieiu“ incepui a strigã si vesti pr'in intregu orasiulu. Trei dfile mi-am pachetatu averea colosale. Dupa ce acés'ta o

am asiediãtu in busunariiele rocului, dieu n'am facutu multi pureti, ci am plecatu. . . Am mersu mersu, cã unu *voinicu*, ca cuventulu d'in poveste. . . Intru adeveru concetatiunii „Gurei satulu!“ se voru mirã de acés'ta. Inse trebue sã scia, cã nu indesiertu-su Pinteã Vitezulu. . .

Despre caletori'a mea si altele cãtu de curendu. Astadata inchiaiu cu ajutoriulu providentistiloru;

pone atunci aldasiu si norocu:

Eremitulu lumei, alias Pinteã Vitezulu.

A. si B.

A. Bon jour Die conte! — cumu se talmacesce romanése — Eisenbart?

B. Dr. Popovicu!

MISCARI RESBELICE.

Rusi'a si-a pusu tôte mintile in misicare, cã ce o sã intreprinda ea in Orientu?

Guverniulu Franciei inaintésa totu mereu in agoni'a sa.

Angli'a grabesce a adunã tôte paralele Europei.

Pap'a Piu dela Rom'a aru plecã, dar' nu scie seraculu de elu, incatrau sã o ie?

Carolu d'in Romani'a s'a pusu binisioru pre petioru de fuga.

Germani'a inaintésa totu mai siguru spre Vien'a.

Itali'a intaresce santinel'a dela Rom'a.

Ostr-Ungari'a a plecatu cu pasi gigantici catra perire.

Spani'a se pregatesce in contr'a italieniloru.

Turci'a-si intaresce siosielele catra Asi'a.

Ér' popórele Europei reteréza siguru pasiu la pasiu catra abisulu sclaviei. . . !

TAND'A SI MAND'A.

T. Pén'a „providentialulu“ trebue sã fia acumu de totu miserabile.

M. Pentru ce?

T. Pentru-cã a scrisu pré multe *miserabilitati*.

M. Acea va fi Dieu. . . !

T. Scii de ce a datu Ddieu omului si petióre, nu numai mani?

M. De siguru ca sã pota amblã.

T. Ba, Dieu nu, ci ca sã póta baremi cu petiórele odihni, candu cu manele nu mai incéta de a plati la — darigrole!

Tóta lumea e la scalda.

Tóta lumea-e adi la scalda, —
Toti vreau a se curati,
Unii de a loru parale,
Altii de morcelerii.

Ráday s'a dusu se 'nnóte
In lacremi la Seghedinu,
Lacremi cè Molnár i stórce
De la cei ce-i pune 'n chinu.

Éru Ministrulu de finantie,
Fiidu-cà nu póte dormi,
Iea la scaldi in abundantie
In marea de detorii.

Politicii de la Pesce,
Toti ce suferu de orbia,
Se totu scalda nebunesce
In bài de suprematia.

Candu a nevestuicei pele
Se-a cam bine ingrosiatu,
Pléca la baie sà-o spele
De rugin'a de barbatu.

Er' copil'a vielenióra
Scie, cà a dese ori
Pe la scaldi o caprióra
Da si peste venatori.

Ciocoesii si boerii
Cei din tiér'a Romanésca
Ei se ducu ca pelingherii
La scaldi, ca sà bechierésca.

Ér' cocónele d'in „Tiéra,”
De a casa far' neci unu nume,
Credu cà pe la scaldi pe-afara
Si-oru spalá a loru rusine.

Deputatii, cari la díeta
De tacere-au ragusitu,
Ei se scalda, ca sà póta
Er' tacè pone 'n sfersitu.

Ér' unu hotiu ce taie punge,
Ne sciindu a casa traí,
Pe la scaldi pe multi-i tunde
Si se scalda 'n talharii.

Si-asiè astadi toti se scalda,
Micu cu mare, bunu si reu,
Unii 'n rece, altii 'u calda,
Ca si-alu nostru fibireu!

Teatru nationalu in Aradu.

Epistol'a lui Siandricu catra fratele seu de
cruce Todoriga.

Carissime frate!

Érta-me draga, cà nu sciu sà incepu epistol'a acést'a filo-
sofesc: cu inductii stralucite, cu cuvinte in floritate si cu sensatii
bombastice dar' politico póste, ca si unii altii ce vreu pr'in
decoratiuni, lúcsu, politica de lapte acru a masca dreptulu
si adeverulu. Eu voescu ca totu omulu democratú sà fiu libe-
ralu cu atátu mai virtosu, cà-ci me determinai si eu a me
familiarisá cu: „Democratulu de Badea Gur'a Satufui.”*)

Mi propusem a-ti reportá pre scurtu, si vediu totu o lun-
gescu; n'am ce face, si eu sum peccatosu. —

*) Te priimim bucurosu!

Dar' la obiectu. —

Am fostu la teatrulu nationalu d'in Aradu. Si ce m'a potutu
conduce la fapt'a acésta nationale? vei vedè. —

Sambata la 12 Augustu nou, pre paretii Aradului ceti iu
avisele teatrale, — unde sta espresu scrisu cà se voru re pre-
sentá piesele: „Pecatele barbatiloru,” „Copil'a romana” si
„Femeile cari plangu.”

Eramu frapatu, cugetandu cà in „Pecatele barbatiloru”
se voru tractá secaturile acelora dela „Albina.” In „Copil'a
romana” credeam o minune ne mai pomenita; credeam adica,
cà dsiórele d'in Lugosiu, Aradu si Timisiór'a, ce sciu tocani
nitielu nemtiesce séu ungresce, au invetiati limb'a loru ma-
terna bine, si forfoiurile, codile de cai, cercurile, bordaiturele si
alte narodii de lúcsu piperatu le-au schimbatu cu frumós'a
simplicitate. — Ér' pentru „Femeile cari plangu” m'a cuprinsu
fiorile. Presupuneti numai: cugetam cà voiú vedè femei de cal-
ciunari batute cu varg'a pre spinare si strigandu intru
ajutoriu patronulu loru pre santulu Spiridonu.

Intru tóte m'am insielatu, si plane totalminte.

Ridicandu biletulu intraiu in parteru; nu asceptai 5 mi-
nute pone canulu intóná music'a. Eu asceptam cu totu dreptulu
unu ce nationalu; inse si aci me insielai, musicantii cantara
de capulu loru pre „Höcher Péter” in modu atátu de
escelinte, incátu Dsiórele in ametiél'a loru mai cà facura pre
„Nieder Iuli, Catí, Nanci,” sborandu d'in logiele loru, si cadiendu
de susu pre noi cei de diosu in parteru. Cortin'a apoi se ridicà,
dar' ce sà vediu?! in locu de pecate scrise pre papiru cu cólele
dar' retienute ca documentu, vediu pre Dlu si Dn'a Pascali,
pre comediasiuulu de Balanescu si pre Dn'a Gestianu, toti fa-
cendu figuri si forme atátu de picante si frumóse, càtu uita-
sem pecatele barbatiloru.

Urmà: „Copil'a romana,” inse nu Dsiórele d'in Lugosiu,
Aradu, Timisiór'a, si bezirk; ci o tieranca juna ce spune cu
fala si mundria ce e „Copil'a de romanu.”

Tóta sér'a-mi batui capulu intrebându-me: cà óre Dsiórele
nóstre de salonu sunt totu de a cea mundria si fala, me convinsei
inse cà asiè ce-va pentru densele este: zu pöbelhaft, nem le-
het, nagyon komisz.

In fine urmà: „Femeile cari plangu” si ce díce pies'a
aceea? díce: cà femeile candu plangu sunt frumóse ca angerii
ér' barbati ciufi. Are dreptate, cà singuru Dlu Pascali díce la
fine catra chelnerulu (garsonulu) seu representatu de comedian-
tulu Balanescu: „D'ai sci Jeane, cà ciufu mai esci candu
plangi.”

La care dreptate eu insumi me inflaiu de risu, si se intie-
lege, ca sà nu incomodezu Dsiórele aflai de consultu a o
tuli!

SIANDRICU
eclu mien.

SIGURI-MIGURI.

× (Contele ca patientu.) Unu conte, ce-si bagase burs'a
provisorialminte in bosunariulu de partea stanga, se intalni
intr'o demanétia cu unu amicu alu seu, care dupa salutare si
resalutare lu-intreba:

— Dar' ce mai faci, mai bine te senti, si cumu te
laudi cu gál'e aceea? aretandu la portemonais.

— Merçi! mai bine, cà-ci scade d'in di in di, respunse
falnicalu conte.

+ Intr'o societate banesa — cuventulu de petrecre pre tribuna
erá: „Numai barbati seducu sesulu femeiescu.” Unu capitani ridicandu-se
nitielu incepu a desfasiurá argumentulu cu urmatórele: Par ma parole
d' honneur! numai si numai barbati seducen teribilu sesulu femeiescu;
cà-ci, ap'a este apa, si pétr'a este pétr'a, si càtu de dura! — adi pica
nitielu, mane nitielu de d'in colliá nitielu si pétr'a s'a gauritu: dar'
femei'a, càtu este de slaba in felulu seu totu flucrandu-i si cantandu-i la
urechia incepe a tacè.

Meliti'a Redactiunei.

Dlui G. S. in *Sabinu*. — Respectivulu preutu si invetiatorin, candu li se va dá buna ocazia, să se arete numai la facte de méssa, si vomu cöse noi gulerulu celoru inderetnici. Abonamentulu e priimitu.

Dlui A. P. A. la *bai* — Multiunire pentru Suveneri. Dialógele tramise inse nu le potemu publicá; celu d'antaiu intre Irin'a si Zambr'a, nu, pentru-cá combate sumariulu diurnalulu „*Famili'a*“ d'in punctu de vedere cá nu e piraminte *scientificu*, pre candu ea singura se dice „*beletristica*“ numai. Déca dlu Vulcanu ca editoru a fundatu „*Famili'a*“ ca diurnalulu beletristieu si pentru delectare, i-a statu in voia libera, si noi n'avemu de a-i reprohá acést'a intentiune, fiindu-ca a fostu si este o trebuintia mare de unu asemenea diurnalulu pentru stimabilele nóstre dame, caror'a se întielege li vino mai bine la socótlea o lectura mai usióra. Si déca n'avemu

inca unu diurnalulu óre-care absolutaminte „*scientificu*“ nu e vin'a lui. Dupa parerea nóstra inse acést'a idea aru fi prématura la noi, cá-ci n'avemu inca de ajunsu publicu de ltere si de sciintie esacte. Dar' déca nu, aru fi de a se reclamá la „*Transilvani'a*“ fói'a Asociatiunei Transilvane, ca dloru să faca pre *scientificulu*, fiindu-cá an si fondu si barbati de speci-alitate. — Alu doile dialógu intre Tand'a si Mand'a nu ne indetulesce, pentru-cá dnii *Porcius* si *Florianu*, precumu persónalemente ne-amu convinsu, au merite mari in caus'a recastigarei muntiloru dela Naseudu. — Éra relativu la diurnalulu nostru permitemu nu numai DTele, ci ori-si-cui altui'a, a dá expresiune opiniuniloru proprie fia cátu mai rigoróse dar' solide, chiaru si in acestu diurnalulu déca se va face in stilu umoristicu. — „*Calendariulu*“ spoduitu de multa la Gr. — Cele apronise le acceptamu. Salutare si roinsanetosiare!

INFRA TIREA dela BRASIOVU

d'in punctu de vedere unguurescu.

Proprietariu, editoru si redactoru diriginte: *Mircea B. Stanescu*. — Girante respundietoriu si coreactoru: *Basilu Petricu*.

PUBLICITATIUNI

Cu pretiurile cele mai eftine!

In bolt'a de parfumerie d'in Aradu

a lui

Juliu de Schwellengreber

se potu cumpar á:

cele mai fine si mai prospete odoruri si savóne; pulvere de dinti si odontine dela cei mai renumiti dintisti; pomade de calitatea cea mai escelinta; diferite olele de peru cu odorulu celu mai delicatu; Eau de Cologne, Eau de Levande blanches, Eau de Athenien, Acietu de toilette, Glycerin, Princesse; apa preparata, Poudre de Ris, Poudre pentru fetie de dame, si olelu de nuca, ca preparatulu celu mai nou si celu mai bunu pentru colorarea parului.

Cele mai fine peptene de frisatu d'in osu de elefantu, bróscu tiestósa, kautschuk, si d'in cornu de bibolu; perii anglesosci pentru capu, unghii, dinti si vestiminte; elegante ghele comóte pentru domni si dame; celu mai mare stabilementu de

fotografie de Parisu; casete stereoscópe;

RUFE DE PAPIRU.

PENTRU DAME!

(In fasonulu celu mai nou)

óirade de capu, chignóne, bucle, chici, cuptosiele la capu,

d'iu peru matasa si atia;

Farburi de peru anglese si francese.

Eau de Cologne originale.

Rafráichisseur en Flacon. Pentru respandirea odorului bunu, de a reimprospetá atmosfer'a, a parfumá salónele, batistele de busunariu si alt., a curati aerulu in incaperile morhosiloru, pentru de a recori capulu si de a paralísá caldurile cele mari si mult. Acést'a inventiune nóua e cea mai practica, ce esista in felulu seu, si aplicarea acestoru nóue **Rafráichisseure** e multu simpla si comóta.